

gettet. Dette i Forening med, at der i 1854 paa Pensjonslisten tilkom en Enke, hvis Pensjon for dette Aar blev at udrede med 124 Rd. 44 Sk., foranledigede, at den Underbalance, hvormed Finantsaaret 1855—56 begyndte, var 275 Rd. 52 Sk. I Finantsaaret 1855—56 tilkom atter en Enke, og udgjorde disse Pensjonsforøgelser for det sidstnævnte Finantsaar tilsammen 172 Rd. 22 Sk.

Efter disse Oplysninger skal Revisionen indstille:

I Statsrevisoratet for 1856—57, den 16de Novbr. 1858.

W. Bjerring.

B. Christensen.

Dyppermann. v. Støcken.

Ojenpartens Rigtighed bekræfter

Ludv. Dyppermann,

Formand.

Udvalget har først maattet tage under Overveelse, hvorvidt det kan billiges, at Statsrevisionen ikke har forlangt sig tilsendt til Revision det hele Regnskab, der slutter sig til den af Rigsdagen for Finantsaaret 1855—56 vorede Finantslov; man var enig om, at den Omstændighed, at Regjeringen kun for Kongeriget's særlige Vedkommende havde tilskillet Revisionen documenteret Regnskab, ikke kunde tillægges nogen Betydning, men forøvrigt har der om selve Sagen været deelte Meninger, idet en Majoritet (Alberti, Hage, Rosenørn) med Statsrevisionen er enig i, at der kun kunde være Tale om den Deel af Heelstatens Regnskab, som vedkommer Perioden fra 1ste April 1855 til 1ste October 1855, men at en saadan Deling af Regnskabsperioden, om den end var mulig, dog vilde være uden al practisk Betydning, medens derimod en Minoritet (Monrad, Tscherning) formener, at Rigsdagen maa have Ret til at kontrollere Overholdelsen af den af

samme vedtagne Finantslov, og derfor troer, at det Mindste, hvortil Rigsdagen kan indskrænke sig, er et Forbehold, som gaaer ud paa at gjøre det Ansvar gjældende imod Finantsministeren, Udenrigsministeren, Krigsministeren og Marineministeren, hvortil der, efterat Rigsraadet har afgivet sin Betænkning om Regnskabet for 1855—56, kunde findes at være Anledning. Fornøden Substilling følger senere.

Udvalget erkjender, at den Thinget foreliggende Beretning, navnlig B. I. III. og IV, har taget meget Hensyn til Rigsdagens Bortfærdigheder, ligesom de trende Hovedpunkter, som opstillede af det Udvalg, der afgav Betænkning over Statsrevisorernes Beretning angående Regnskaberne for 1853—54 og 1854—55, have udøvet en gavnlig Indflydelse saavel paa Regjeringens Bestræbelser for at bringe Samstemning tilveie mellem Regnskaber og Finantsperiode, som paa Statsrevisionens Be-